



Na jesen.

Žrjavi čez polje
na jug so se odpravljali,
od naših trat poslavljali
so tožno se kriče . . .

Že okrog stolpa lin
se lastavičke zbrale so
in daleč odbežale so
tja preko njiv, dolin . . .

Že zajec na polje
iz gozda se preselil je;
in ves se že pobelil je
kožuh podlasice.

Mraz v tiho se ravan
od severa prikradel bo,
in beli sneg zapadel bo
gorice, polje, plan . . .

Bogumil Gorenjko.

Ločitev.

Kak težko se mi je ločiti
od tebe, mirni, tihi gozd!
Saj bil po tvojih sem dvoranah
ti najzvestejši gost.

Krasota tvoja je zvenela,
utihnil z njo je spev glasan.
Po lopah tvojih zapuščenih
le gladni plaka vran.

Minljivost sama je med nami,
osoren je slovesa glas:
ko prineso nas k hladni jami,
naspo prsti na nas.

Mokriški.